

Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.67/2008/19. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Győrött, 2009. március 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A társtettesként elkövetett emberölés büntette miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2008. június 9. napján kihirdetett 3.B.26/2007/36. számú ítéletét I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában **helybenhagyja.**

A kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja a vádlottak által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

A Zala Megyei Bíróság Zalaegerszegen, 2007. november 21., 2008. május 7., június 9. napokon megtartott tárgyalások alapján hozott, és az utóbbi napon kihirdetett 3.B.26/2007/36. számú ítéletében a 2007. május 10. napjától előzetes fogvatartásban lévő I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberölés büntetében. Ezért 10 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 8 év közügyektől eltiltásra ítélte.

II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett emberölés büntetében. Ezért 5 év börtönbüntetésre, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

I.r. vádlott által előzetes fogvatartásban eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe az első fokú ítélet kihirdetésének napjáig beszámította. Elrendelte vele szemben a Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.B.1072/2004/3. számú ítéletével kiszabott 1 év felfüggesztett börtönbüntetés utólagos végrehajtását. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelek elkobzásáról, illetve lefoglalásuk megszüntetésével megsemmisítésükről és kiadásukról. Kötelezte vádlottakat külön-külön és egyetemlegesen az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen I.r. vádlott és védője a tényállás részbeni téves megállapítása és téves minősítés miatt, enyhítés érdekében, II.r. vádlott és védője részbeni megalapozatlanság miatt és enyhítésért jelentettek be fellebbezést.

I.r. vádlott védője a fellebbezés írásbeli indokolásában a cselekmény eltérő jogi minősítéséhez kapcsolódóan kifejtette, hogy a vádlottnak a cselekmény elkövetése előtt családi élete és emberi kapcsolatai megromlottak, lelki problémákkal küzdött. A sértett korábban büntetőeljárást kezdeményezett ellene, amely a vádlott felmentésével zárult. A sértett folyamatos zsarolása, a vádbeli napon megismételt fenyegetőzése, támadó fellépése miatt jutott védenre ahhoz az indulatkitöréshez, amely erősen felindult állapotát eredményezte. Elsődlegesen ezért, a vádlott vallomását irányadónak tekintve, a Btk. 167. §-ába ütköző, erős felindulásban elkövetett emberölés büntetében indítványozta bűnösségének megállapítását.

Másodlagosan a vádlott egyenes ölési szándékára levont jogi következtetést vitatta, álláspontja szerint a dulakodás során védenre eshetőleges szándékkal oltotta ki a sértett életét, ennek megállapítását és enyhítő körülményként való értékelését indítványozta. Az enyhébb minősítés, vagy az eshetőleges szándék megállapítása mellett, valamint az enyhítő körülményekre figyelemmel harmadlagosan, a kiszabott büntetés enyhítését kérte. Az enyhítést megalapozó körülmények közül kiemelte, hogy a vádlott elismerte büntetőjogi felelősségét a sértett haláláért, a bűncselekmény felderítését elősegítette a holttest feltalálási helyének megmutatásával.

II.r. vádlott védője fellebbezésének írásban előterjesztett indokolásában a tényállást hiányosnak tartotta, mert nem tartalmazza, hogy védenre próbálta megakadályozni I.r. vádlottat a cselekmény elkövetésének végrehajtásában. Vitatta a társtettesi elkövetés megállapítását, álláspontja szerint a hasonló esetekben követett bírói gyakorlatot is figyelembe véve, a sértett kezének lekötözése bűnsegédi magatartás, a halál bekövetkezése és védenre cselekménye között nincs okozati összefüggés. A védenre vallomása alapján a tényállás pontosítását, tettesi elkövetés helyett, - mivel abban a téves feltevésben volt, hogy a sértett kezének megkötözése után I.r. vádlott cselekményét abbahagyja-, a bűncselekmény bűnsegédi alakzatának megállapítását és a büntetés enyhítését indítványozta.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.172/2008/3-II. számú átiratában és képviselője az ítélőtábla nyilvános ülésén elhangzott perbeszédében a védelmi fellebbezéseket alaptalannak tartotta és nem értett egyet az emberölés privilégizált esete, az eshetőleges ölési szándék és a bűnsegédi elkövetés megállapítására irányuló védelmi fellebbezésekkel. A tényállást, a vádlottak bűnösségének megállapítását, a bűncselekmény minősítését a rá vonatkozó jogi indokolást és a bűnösségi körülmények helyes értékelésével kiszabott büntetést törvényesnek tartotta. A bűnjelekre vonatkozó ítéleti rendelkezés kiegészítésével ezért az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A minősítéssel kapcsolatban kiemelte, hogy I.r. vádlott a sértett parazita életvitele, vele szemben tanúsított magatartása miatt jogosan volt dühös, de haragja az erős felindulásban való elkövetés megállapítására nem alkalmas. Magatartása szándékos volt, kívánta a sértett halálát, ebbe belenyugodva kezdte el, majd II.r. vádlott segítségével fejezte be ölési cselekményét. II.r. vádlott vonatkozásában a társtettesi elkövetés megállapításával is egyetértett, mert I.r. vádlott megkezdett ölési cselekményéhez

esetileges szándékkal a még életben lévő és védekező sértett kezének megkötésével járult hozzá, a védekezés további lehetőségétől fosztva meg ezzel a sértettet. A kiemelkedő tárgyi súlyú, élet elleni bűncselekményt elkövető vádlottakkal szemben kiszabott fő-és mellékbüntetést a speciális és generális prevenciót szolgáló, I.r. vádlott kezdeményező szerepét, a vádlottak terhére és javára figyelembe vett bűnösségi körülményeket tükröző törvényes büntetéseknek tartotta.

Az ítéletábra nyilvános ülésén a védők az írásbeli indokolással egyező tartalommal a fellebbezéseket fenntartották.

A vádlottak felszólalásaikban megbánásuknak adtak hangot és csatlakoztak védőikhez.

A fellebbezéseket az ítéletábra nem találta alaposnak.

A védelmi fellebbezések alapján eljárva az ítéletábra a Be. 348.§ (1) bekezdésben írtak szerint a megelőző eljárással együtt, teljes terjedelmében bírálta felül a Zala Megyei bíróság ítéletét. Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság eljárását a perrendi szabályok betartásával folytatta le, ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette. Az ügy elbírálásához szükséges adatokat, a bűncselekmény elkövetésének valamennyi részletét felderítette. Az objektív bizonyítékok, így az igazságügyi orvos, -hemogenetikai, - pszichiáter és pszichológus szakértői vélemények, nagyszámú okirati bizonyítékok és tanúvallomások alapján tisztázta a vádlottak egymásközti, valamint és a sértett kapcsolatát, a vádlottak személyiségét, a bűncselekmény elkövetésekor fennállt elmeállapotukat, a bűncselekmény elkövetése és a holttest eltüntetése során kifejtett tevékenységüket, az ölési cselekmény motívumát és elkövetési idejét. Részletesen meghallgatta a vádlottakat, szembesítésükkel, tanúk meghallgatásával és bizonyítási kísérlet elrendelésével tisztázta azokat a eltérő vallomás részleteket, amely a közvetlen, tényállásszerű elkövetési magatartás kifejtésére, majd a bűncselekmény elkövetése utáni cselekvőségükre vonatkozott. Több igazságügyi orvosszakértő bevonásával és egybehangzó véleményük elfogadásával állapította meg a sértett elszenvedett sérüléseit és a halálához vezető oki folyamatot.

II.r. vádlott védőjének a fellebbezés során előterjesztett kifogása, amely szerint a tényállás részben megalapozatlanul nem tartalmazza, hogy védece szóbeli figyelmeztetéssel meg akarta akadályozni a földön fekvő sértett fojtogatását, alaptalan. A megyei bíróság helyes indokokkal vetette el ezt az első fokú eljárásban is elhangzott vádlotti védekezést, mert tényként való elfogadását magának a vádlottnak a vallomása cáfolta, amikor a tanács elnökének kérdésére azt válaszolta, hogy nem állt szándékában segítséget nyújtani, de közbeavatkozni sem mert, nem kiabált rá I.r. vádlottra, hogy ne bántsa a sértettet. /18. számú jegyzőkönyv 19. oldal második bekezdés / I.r. vádlott ugyanezen a tárgyaláson, társával egyező vallomása szerint II.r. vádlott nem mondta neki, hogy hagyja abba, pedig akkor abbahagyta volna a sértett bántalmazását. /18. számú jegyzőkönyv 20. oldal utolsó előtti bekezdése /.

Az első fokú bíróság a vádlottak vallomásának mérlegelésével, a bizonyítékok egyenként és összességükben való értékelése útján hiánytalan, bizonyított tényeken alapuló tényállást állapított meg. Megindokolta, hogy miért nem fogadta el a vádlottak vallomásának azokat a

részeit, amelyekkel egymás vallomását nem erősítették meg és más bizonyítékok sem támasztották alá. Bizonyítékokat értékelő tevékenysége teljes és a logika szabályainak is megfelelő, ezért a tényállás megalapozott, mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésben írt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az ítéletábra felülbíráta során változtatás nélkül irányadó volt.

Az első fokú bíróságnak a megalapozott tényállásból a vádlottak bűnösségére vont következtetése okszerű, a bűncselekmény jogi minősítése és ennek indokolása megfelel az anyagi jog szabályainak.

Az elsőfokú bíróság jogi álláspontjával az ítéletábra mindenben egyetértett. A cselekmény jogi minősítését, valamint I.r. vádlott egyenes ölési szándékának megállapítását a tényálláson keresztül támadó védelmi fellebbezés, és a vádlottnak a fellebbezési eljárás nyilvános ülésén megismételt az védekezése, hogy csak megfékezni, de nem megölni akarta a sértettet, halála a bántalmazás véletlenszerű eredménye, tényekkel cáfolt, eredménytelen hivatkozás.

Az elsőfokú bíróság az irányadó tényállás alapján helyesen állapította meg, hogy I.r. vádlottat a sértett részéről testi épsége ellen irányuló jogtalan támadás érte, amellyel szemben a korábban küzdő sportokat űző vádlott jogszerűen védekezett mindaddig, amíg az elhárító magatartása során a sértett a földre került. A bántalmazás folytatása ezt követően már kívül esett a jogos védelem körén.

Nem tévedett abban sem, amikor a korábbi erkölcsileg kifogásolható, zaklató és zsaroló sértetti magatartások, majd a vádbeli alakalommal üzleti vitájuktól és a jogtalanul támadó sértetti fellépéstől indulatos vádlott ölési cselekményét nem minősítette a Btk. 167. § szerint az emberölés privilegizált esetének. Az elsőfokú bíróság a tényállásszerű ölési cselekmény elkövetésének folyamatát értékelve, helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a vádlott az elkövetésekor nem állt olyan nagyfokú indulat hatása alatt, amelynek folytán a tudata elhomályosult, a belső lelki egyensúlya pedig felborult, magatartása sem volt rögtönös, ezért az erős felindulásban elkövetett emberölésként nem minősíthető.

Az irányadó tényállás szerint a reggeli órákban a futásból visszaérkező I.r. vádlottól a sértett ismét pénzt kért, emiatt vitatkoztak, majd a sértett rúgását elhárító vádlott mindaddig ütötte a sértettet, amíg földre került. Az egyre indulatosabb vádlott a sértettet ezután megrúgta, mellé térdelve a fejét, arcát ököllel ütötte, a fejét bal karjával hátraszorítva a jobb kezével a nyakát kezdte szorítani. A sértett a kezével és lábával védekezett, ekkor szólt a jelen lévő II.r. vádlottnak, hogy a műhelyből hozzon kötelet. A vádlott a sértett fojtogatását az alatt is folytatta, míg vádlott-társa a műhelyből hozott gumipókkal a jobb oldalán fekvő sértett előrefeszülő kezeit megkötözte. A védekezésre képtelenné vált sértett nyakát legalább még két percig, középest meghaladó, illetve nagy erővel a sértett halálának bekövetkezéséig mindvégig szorította, mialatt megkérdezte hol tartózkodik **tanú 8** és felszólította II.r. vádlottat, hogy a műhelyben kapcsolja le a villanyt, a gépeket, csukja be a műhelyajtót.

Az indulat tudatbeszűkült állapotot eredményező, erős voltát kizárja, a vádlottnak a bűncselekmény végrehajtása során tanúsított tervszerű és tudatos magatartása, ami egyúttal a

rögtönös szándék kialakulása ellen is szól. Az épelméjű, iskolázottságánál fogva magasabb intellektussal rendelkező vádlott felismerte, hogy a sértett ellenállását egyedül nem képes leküzdeni, ezért kötöztette meg a kezét, a sértett nyakát szorítva átgondolta azokat a lépéseket, amelyekkel megakadályozhatta, hogy **tanú 8** vagy mások ne zavarják meg tettének véghezvitelében. A sértett halálának bekövetkezése után tervszerűen tüntette el a nyomokat, cselekményének leleplezését követően megindult büntetőeljárás során részletesen fel is tudta idézni az eseményeket.

A tényállásból okszerűen következik az is, hogy a sértett megölését nem az indulat kialakulásakor, rögtönösen hajtotta végre, hanem tudatosan, magtartása következményeit felmérve cselekedett. A vádlottban végbemenő szándék kialakulása és végrehajtása közben a bűncselekmény felfedezésének megakadályozása céljából II.r. vádlottnak adott, a helyzethez képest ésszerű utasításai azt igazolják, hogy a vádlott megfontoltan, ép elmével döntötte el a sértett megölését.

A vádlott egyenes ölési szándékára is okszerűen vont következtetést az első fokú bíróság. A vádlottnak fel kellett ismerni, hogy a földre került, megkötözött kezű, már csak a lába mozgásával védekező sértett halála nyakának huzamos ideig tartó elszorítása miatt bekövetkezik, ezt a következményt kifejezetten kívánva mindaddig nem engedte el a sértettet, amíg életjelt mutatott.

II. r. vádlottal szándékegységben fejtették ki a magatartásukat, míg I.r. vádlott a sértett életének a kioltását kívánta, II. r. vádlott eshetőlegesen abba belenyugodva cselekedett.

I.r vádlott a sértett megölésének szándékával szorította hátra a sértett fejét, miközben a másik kezével a nyakát ragadta meg. A sértett folyamatosan védekezett, a szorításból igyekezett kifordulni. Ebbe a sértett élete elleni támadásba kapcsolódott be II. r. vádlott. A sértett kezét azért kötözte meg, hogy fekvő helyzetében már ne tudjon védekezni. A vádlottak a sértett haláláért társtettesként tartoznak büntetőjogi felelősséggel függetlenül attól, hogy II. r. vádlott tevékenysége ténylegesen nem járt halálos eredménnyel. Cselekményének értékelése törvényes, a bűnsegédként való elkövetés megállapítására előterjesztett fellebbezés ezért nem vezetett eredményre.

A megyei bíróság a büntetést befolyásoló enyhítő és súlyosító körülményeket mindkét vádlott vonatkozásában hiánytalanul feltárta és súlyuk szerint értékelte. A törvényi büntetési tételkeretből kiindulva a vádlottak cselekvőségéhez és bűnösségük fokához igazodóan szabta ki a fő és- mellékbüntetéseket. I. r. vádlottal szemben a törvényi büntetési tétel középértékében, II. r. vádlottal szemben a törvényi büntetési tétel alsó határán megállapított szabadságvesztés mértéke az élet elleni bűncselekmény magas tárgyi súlya és az értékelt bűnösségi körülmények figyelembe vételével, inkább méltányos, mint eltúlzottan súlyos, ezért további enyhítésükre nincs törvényes lehetőség.

A járulékos kérdésekben, így a lefoglalt bűnjelek sorsáról is a törvénynek megfelelően rendelkezett, a fellebbviteli főügyészség indítványában szereplő bűnjelekre vonatkozó ítéleti rendelkezés kiegészítésre nem szorul, mert a bűnjeljegyzékben 3-25. tétele szám alatti bűnjelek lefoglalásának megszüntetése és kiadásuk a nyomozás során megtörténtek.

A fenti indokokra figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú ítéletet a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján indokainál fogva helybenhagyta.

A Btk. 99. § /1/ bekezdése alapján az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a másodfokú határozat kihirdetésének napjáig a vádlottak által előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbfolyóan beszámította.

G y ő r , 2009. március 5. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ezzel a végzéssel a Zala Megyei Bíróság 2008. június hó 9. napján kihirdetett 3.B.26/2007/36. számú ítélete I.r. és II.r. vádlottakkal szemben a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2009. március 5. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: